

Дмитро Сергійович Желіско

Дмитро Сергійович Желіско народився 13 червня 2001 року у місті Червоноград. В дитинстві часто приїжджав до села Русин, де проживала його бабуся. Дмитро був непосидючим, жвавим хлопчиною. Мав багато друзів серед місцевих дітлахів, часто грав з ними рухливі ігри, особливо любив футбол. І у школу почав ходити разом з сільськими товаришами.

В перший клас Дмитро у 2007 пішов до Варязької загальноосвітньої школи I-III ступенів Сокальського району. Навчався з 1 по 4 клас. Згадують його як веселого, життєрадісного учня. Дмитро вчився добре. Не любив багато читати, бо не міг всидіти довго за одною роботою. Адже улюбленим предметом була фізкультура і трудове навчання. Він був першим, хто біг за мячем, першим у бігу. Ще Дмитро цікавився машинами, інструментами.

Після закінчення 4 класу родина Желіско переїхала до Червонограда, де він продовжив навчання у загальноосвітній школі №2. Тут Дмитро провчився з 5 по 7 клас. Згодом разом з мамою повернувся знову до села Русин і продовжив навчання у Варязькій загальноосвітній школі. На цей час Дмитро був учнем 8 класу. Це вже був інший хлопчина. Серйозний, цілеспрямований, проте такий же веселий, яким його пам'ятали з початкових класів.

Ось як згадують про Дмитра його однокласники.

Діма завжди був добрим і не боявся спробувати щось нове. Він міг розвеселити будь-кого всього одним словом, був «живчиком». Таких, як Діма, ще треба було пошукати! Він був впertим, впевнено йшов до поставленої перед собою цілі. Незважаючи ні на що! Це була та риса характеру, яка відрізняла його від усіх. Діма був людиною слова.

Назар Рачковський

Діма був чудовою людиною, хорошим другом, відважним воїном та Героєм України, який назавжди залишиться у наших серцях. Він завжди був на позитиві,

своїми жартами розвеселяв інших, не боявся брати відповідальність за свої вчинки, був частинкою нашої шкільної сім'ї. Незважаючи на те, що вчилися ми разом не дуже довго, після закінчення школи ми підтримували спілкування. Неодноразово домовлялися про зустріч, проте, перебуваючи в різних містах, зустрітися нам так і не вдалося. Діма завжди цікавився життям однокласників. Багато працював, досягав поставленої мети. Він пішов (нажаль, назавжди...) захищати нас та Україну ціною власного життя.

Світлана Цьона

Дмитро був добрим однокласником, міг підтримати будь кого. Він знаходив спільну мову з усіма, був завжди позитивним. Звісно, я не все пам'ятаю, але те, що він був хорошим другом та співрозмовником - не забуду.

Саша Соколовський

Пригадую, Діма в школі і за її межами завжди був компанійським. Думаю, що надалі після школи йому це значно допомогло в житті і в службі. Однотимців і людей зі спільними інтересами він завжди міг знайти і мав поруч. Також пригадую його тягу до футболу. Практично у всіх випадках, при нагоді, він був перший з нападаючих. Діма неодноразово разом зі мною ходив на бруси або ж турнік, хоча це не було його захопленням. Так що пасивний спосіб життя він точно не вів, хіба що в тих випадках, коли йому було не цікаво. Тому в спогадах у мене Дмитро завжди енергійний, не міг всидіти на місці, він той, хто завжди старався бути на позитиві та передавати його іншим.

Ростислав Горбай

У моїх спогадах Дмитро завжди усміхнений. Пам'ятаю, що за своєю природою був досить таки бунтівним, але зумів поєднати в собі цю рису з великою добротою до інших. Усі в класі були до нього прихильними, бо Дмитро міг знайти з нами всіма спільну мову чи видати якийсь дотепний жарт. Я особисто не була в близьких дружніх стосунках з Дмитром, але пам'ятаю, що він був завжди «непідробним», щирим.

Городецька Анна

Пам'ятаю, як поріг класу перстувив худорлявий хлопчина з великими очима. Це був новий учень у моєму 8 класі – Дмитро Желіско. З перших днів він знайшов спільну мову з однокласниками, оскільки навчався разом з ними у початкових класах. Дмитро був добрим і щирим. Це проявлялося у намаганнях підтримати товаришів, допомогти однокласникам. Також Дмитро був справедливим та вимогливим. Причому не лише до інших, а й до себе. У будь-якій ситуації займав сторону правди, не терпів брехні та підлабузництва. Саме ці риси допомогли Дмитру завоювати хороше ставлення до себе в однокласників. А ще він був веселим та дотепним. Там, де був Дмитро, завжди лунав сміх. Він міг підняти настрій будь-кому.

Дмитро виділявся наполегливістю та впертістю, яка проявлялася в його рішучості. Він чітко знав, чого прагне та як цього досягти. Не боявся ніякої роботи: чи то прибирання в класі, чи то прибирання території школи, чи то робота по господарству, адже разом з мамою проживав у селі.

Діда мав загострене почуття справедливості. Вмів визнати свою помилку. Найбільше Дмитро не хотів засмучувати маму. Пригадую, як він просив мене не повідомляти її про якийсь свій нехороший вчинок і обіцяв більше нічого такого не робити. Це сталося ще на початку навчання у класі. Я йому повірила. З того часу Дмитро жодного разу не зробив нічого, за що у мене б виникла потреба зателефонувати мамі. Хіба подякувати їй за виховання сина.

Класний керівник Кріцак Надія Ярославівна

Дальше було навчання в Червоноградському гірничо-будівельному ліцеї. Працював на шахті «Відродження» ДП «Львіввугілля».

З вересня 2021 року підписав контракт про службу в лавах Збройних Сил України та став на захист Батьківщини в складі 95-ї десантно-штурмової бригади (м.Житомир).

З початком повномасштабного вторгнення разом зі своїми побратимами Дмитро брав участь у бойових діях. Його бригада побувала на найгарячіших напрямках фронту: Нью-Йорк, Щастя, Горлівка, Волноваха.

Бойовий шлях перервався під Ізюмом в селі Довгеньке 25 березня 2022 року. Похований в селі Русин.

Указом Президента України №24/2023 «Про відзначення державними нагородами України» від 17 січня 2023 року за особисту мужність і самовіддані дії, виявлені в захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі нагороджено орденом «За мужність» III ступеня Желіска Дмитра Сергійовича (позивний – «железний») (померло) – старшого солдата.

Ціною свого життя він здійснив найбільший подвиг справжнього чоловіка – віддав своє життя за цілісність і незалежність України. На віки-вічні його ім'я буде вписане в історію нашої громади та України, як воїна – Героя. Вічна пам'ять герою захиснику України.